

ОЛЕГ СЕМЕНОВИЧ ТИМОШЕНКО (Пам'яті академіка НАМ України О.С. Тимошенка)

20 грудня 2010 року вітчизняну й світову музичну спільноту облетіла сумна звістка — на сімдесят дев'ятому році пішов з життя видатний діяч української хорової культури, громадський діяч, диригент, педагог Олег Семенович Тимошенко, ім'я котрого назавжди ввійде у золоту скарбницю музичної культури як в Україні, так і за її межами. Життєдіяльність О. Тимошенка вирізняється неабияким творчим розмаїттям, активністю, багатогранністю, а її результати є плідними і надзвичайно корисними для розвитку національної культури.

О. Тимошенко був одним із засновників Академії мистецтв України, академіком, народним артистом України, професором. Як академік-секретар він багато років опікувався діяльністю відділення музичного мистецтва НАМ України. Під його керівництвом члени відділення об'єднали зусилля на проведення цілого ряду мистецьких заходів, наукових конференцій, проектів загальнодержавного значення.

Упродовж понад п'ятдесят років його ім'я було пов'язане з серцевиною музичного мистецтва Києва — Київською державною консерваторією імені П.І. Чайковського (нині — Національна музична академія України імені П.І. Чайковського). Як професор і ректор цього навчального закладу, О. Тимошенко створив фундаментальну наукову базу національного музичного мистецтва, аспірантуру, докторантуру, спеціалізовані ради, виконавські та історико-теоретичні кафедри, навчальні лабораторії з окремих напрямків музичної культури (фольклору, музичної педагогіки, музичної акустики, музично-інформаційних технологій). Завдяки зусиллям О. Тимошенка НМАУ ім. П.І. Чайковського стала членом Європейської Асоціації консерваторій, академій та вищих музичних шкіл, уклала ряд угод з національними музичними установами, музичними центрами Голландії, Італії, Німеччини, Південної Кореї, Франції, Швейцарії та інших країн світу.

Багаторічна новаторська педагогічна праця академіка О. Тимошенка стала підґрунтям високопрофесійної національної педагогічної школи з підготовки майбутніх майстрів в усіх без винятку галузях музичного мистецтва, адже упродовж багатьох років О. Тимошенко керував хоровими колективами, започаткувавши новітню педагогічну школу з підготовки фахівців хорової справи, що вирізняється високими професійними художньо-естетичними ідеалами, пов'язаними з найбільш стабільними і фундаментальними цінностями хорового мистецтва. Серед учнів академіка можна назвати таких відомих диригентів, як П. Ковалик, В. Петриченко, В. Рубель, Є. Савчук, А. Шейко, І. Шилова та інші, які очолюють нині провідні хорові колективи і творять історію музичного життя в Україні та за її межами.

Важливою складовою творчого життя Олега Семеновича було здійснення ним значної організаційної, музично-громадської роботи, активне сприяння інтеграції

музично-освітніх, композиторських та виконавських надбань нашої держави за її межами. Так, його було обрано президентом Асоціації діячів музичної освіти і виховання України, секретарем Національної всеукраїнської музичної спілки, віце-президентом музичної секції Українського товариства дружби та культурних зв'язків із зарубіжними країнами. О. Тимошенко був засновником і віце-президентом товариства «Друзі України у Швейцарії», президентом «Green Cross Ukraine», членом правління Українського відділення при Міжнародній музичній раді ЮНЕСКО, головою оргкомітетів і журі ряду міжнародних конкурсів, фестивалів.

Плідна творча, громадська діяльність О. Тимошенка відмічена високими державними нагородами: він — повний кавалер ордена «За заслуги», нагороджений орденом «Знак Пошани» (1986), Почесною відзнакою Президента України (1996), Почесними Грамотами Президії Верховної Ради УРСР (1982), Верховної Ради України (2002), Кабінету Міністрів України (1998), Золотою медаллю АМУ (1999), почесною відзнакою Міністерства культури і туризму України «За досягнення в розвитку культури і мистецтва» (2007), іншими відзнаками, у тому числі зарубіжних країн. За заслуги в розвитку духовності України, утвердження єдиної помісної церкви О. Тимошенка нагороджено орденом Святого Рівноапостольного князя Володимира Великого III ступеня (2002); орденом Святих Рівноапостольних Кирила і Мефодія (2007), іншими відзнаками зарубіжних країн.

Ще однією характерною рисою творчо-пошукової й педагогічної діяльності О. Тимошенка стало те, що в його особі гармонійно поєднувалися світи науки і мистецтва. Плекаючи кращі традиції диригентсько-хорової майстерності, професійного співу, він ніколи не залишав поза увагою проблеми мистецтвознавчої науки, всіляко сприяв невпинному зростанню її рівня за будь-яких умов. Особливу увагу О. Тимошенко приділяв науково-методичній роботі. Ним створено ряд навчальних програм, видано наукові праці, присвячені проблемам мистецької освіти, зокрема такі, як «Українська хорова література», «Хорова творчість А.Я. Штогаренка»; з його ініціативи було створено двотомне видання «Хрестоматія з хорового диригування» для вищих музичних навчальних закладів; опубліковано ряд фундаментальних статей з проблем розвитку міжнародних зв'язків у галузі музичної освіти і мистецтва. Професор О. Тимошенко започаткував такі відомі наукові періодичні видання, як «Українське музикознавство», «Науковий вісник НМАУ» та інші, довгий час був членом редакційної колегії журналу «Музика», членом редакційних колегій фундаментальних видань АМУ, журналу «Музичний альманах», «Українська музична газета» та ін.

Життя Олега Семеновича було процесом постійного життєвого саморозвитку, самовдосконалення з метою розвою українського класичного музичного мистецтва, а також переконливий приклад глибоко гуманного, добropорядного й оптимістичного ставлення до навколишнього світу, до людей.

Президія НАМ України